

Nobilissimo Viri
D. Constantino Hugonio Equiti
C. Barlaeus S. P. D.

Si, quid de versibus istis tuis sentiam, Laconice mihi sit scribendum,
scribendum, Placent. Jam cum Asiaticum magis dicendi genus, quam
Laconicum amemus, dicam; Elegiam istam tuam in Argonautas
verum libertate et precio illis ipsis, quae colobras, spolis respondere,
forte et inventionem. prorsus daim, uti Argonauta nostrae egregia
felicitate, quae in bellis multum valet, in velle istud aureum incidit
etiam tu, amplissime Hugoni, ingenij felicitate in vos incidisti
excitationes, in quibus cum prudentia mixturam fuit erudita poesis.
Ego quae de Labris et calice scribis, primoribus labris gustasse
contentus non fui, sed prolatam iterum atq. iterum alius animo
recondidi, quo jam ante te. In Gallico carmine Tirthis
caecior sum. Etiam, ubi Hispanicas, miror magis. Nescio an
maius miraculum sit, dari Chimaram, aut contingendum Briardum
aut pullulantem Leda belluam, quam hominem, cui lingua
contum sunt, orag. centum. Num Mithridati gloriam suam
invidet, et os multilingue? Hirudini natura bisulcam
linguam dedit, Tibi, ars et exercitatio plus quam bis trisulcam.
Carmina meum in Argonautam non credobis, nisi postquam
oportuna fuerit dicere:

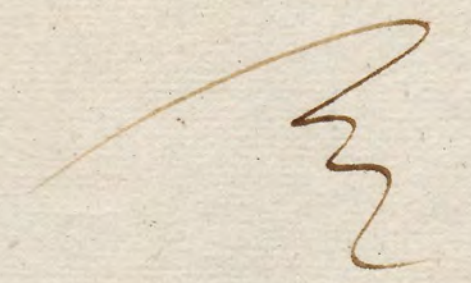
Aut portum tenet, aut plenis subit ostia vobis.

Videro enim illud tuum de calice et labris. Nec expedit
me prudenti saeculo ludibrium vobis. Breve carmen
scribere institueram, et verbum formare. Currit rota
amphora exit, praeposito, quae apud poetam est, ordine.
Ivimus ultra trecentos. quaque a numero commendari
frigidum sit sermone. Omnes neque scripsi (ita moris mei est)
sub stragulis, ubi robis vox absquebit atra colorem. Vide,
mi Hugoni, quantusq. in occulto latet, ad Olympum
per Aeneam per nossem plurima volvens. Vale
Vir clarissime, et quae subinde meditaris Candidus imperis.
Lugd. Batavor. prid. Calend. Decemb. mdcxxviii.

qualis

Hic domum delicias hinc ad me
misit D. Hugonijque Professore hinc ab ipso domo.

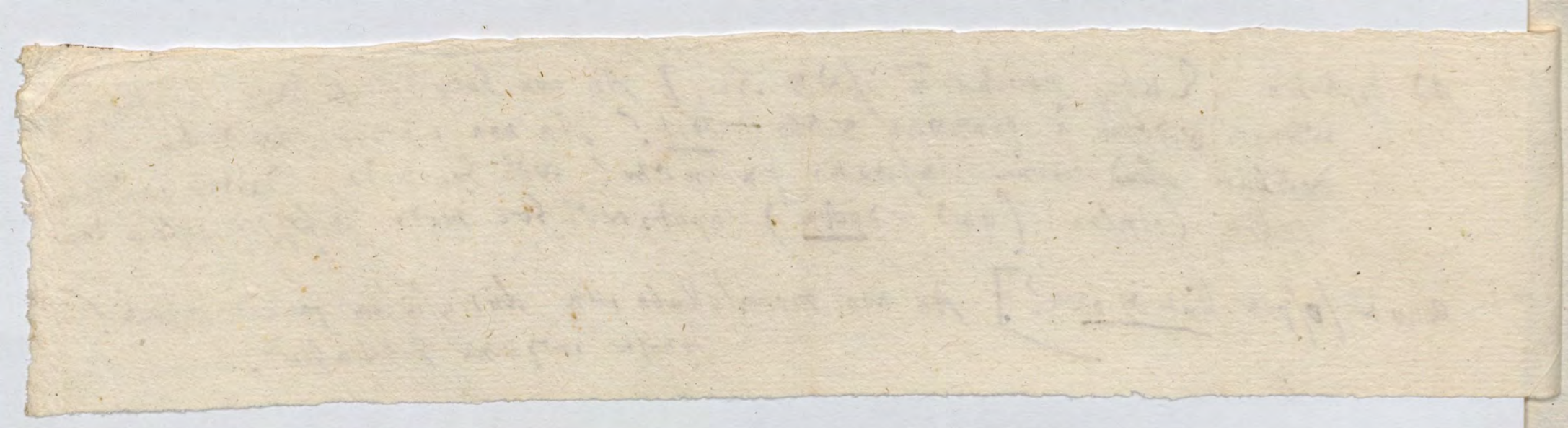
Hug. 37.

1657

Ad disticta, Quog. novcharu pides &c.] An non suis disticti pides longius
relinqui videtur à praxiam verbo, est? An non clarior esset distictio si
verbum aliud novum insisteret praxiam? vel hoc modo: Exerit infestum
cultu Coimbra (quid si docta) capite, vel hoc modo, Infestum tollit &c.
Annon ospite sint & opes?] An non monosyllaba illa diriusculam faciunt responsa?
Ignosce inopiam Sibotiastra.

Nobilissimo, amplissimo,
doctissimo viro
D. Constantino Huygens
Equiti.

1. 11. 16. 28.